

Dato 11.08.2025

Anmodning om foretræde ved Sundhedsudvalget vedr. autorisation af osteopater.

Jeg har før haft foretræde for Sundhedsudvalget og ønsker, at supplere udvalget med seneste nyt i sagen. Der er væsentlige fejl og mangler ved gældende love og administrative bestemmelser som både hindrer opnåelse af autorisationslovens formål og opfyldelse af Danmarks internationale forpligtigelser. Hvis denne autorisationsordningen for osteopater, der end ikke opfylder definitionen af at være et lovreguleret erhverv for lov at passere ukorrigeret, så er der ikke længere patientsikkerhed i Danmark.

Ligesom i Støjbergsagen, dikterer en ulovlig instruks en systematisk ulovlig praksis.

Instruks 7806 har ikke hjemmel i anerkendelsesloven = den mangler hjemmel. Instruksen gør det samme som Fru Inger Støjbergs ulovlige instruks: den tilsidesætter de pligtmæssige vurderinger i de individuelle sager. Styrelsen for Patientsikkerhed har, i ond tro, vildledt EU i proportionalitetstesten og ministeren.

Sundhedsministeren har på baggrund af vildledning fra embedsværket vildledt Folketinget.

Patientsikkerheden i Danmark er i fare.

Der er indført en helt afgørende principændringer uden Folketingets stillingtagen. Embedsværket disrespekterer dermed den lovgivende magt (Folketinget) i strid med grundlovens §3 (magtens tredeling). Principændringen mangler lovhjemmel og strider med EU anerkendelsesdirektiv (art. 3 litra e), som er et bindende retsinstrument. Den krævede nationale uddannelse, som er knyttet til en lovreguleret titel skal være specifikt rettet på udøvelse af den virksomhed som titlen er knyttet til. Når dette grundprincip smides over bord (uden gyldig hjemmel), så er der ikke længere nogen garanti for at en autoriseret sundhedsfaglig er kvalificeret indenfor den virksomhed de udøver. Det betyder i praksis, at eksempelvis en jordemoder i stedet for at være uddannet jordemoder kan være uddannet fysioterapeut og at en abdominalkirurg i stedet for at være specialiceret i kirurgi kan være specialiseret i at læse scanningsbilleder. Uddannelsesniveaue og studietiden er som krævet, men kvalifikationer er ikke de rette.

Principændringen strider med grundloven §74 og EU charteret Art. 14 og 15.

Principændringen hindrer opnåelse af autorisationslovens formål (§1). Ordningen går dermed langt videre end hvad der skal til for at opnå formålet, helt uden at opnå formålet. Proportionalitetsprincippet som er et grundlæggende EU-retligt princip, der skal overholdes, krænkes og det samme gør Grundloven:

§74 Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

En billigere og mindre indgribende RAB ordningen ville sikre patientsikkerheden og kvaliteten af sundhedsvæsnets ydelser bedre, da en RAB-ordning ville sætte minimumskrav til selve den osteopatiske uddannelse, hvilket autorisationsordningen slet ikke gør (i strid med både loven og forarbejdet, L170.)

Den pligtmæssig vurdering skal jf. gældende ret foretages, men den kan ikke foretages.

Den akademiske anerkendelse af ansøgernes uddannelseskvalifikationer er aldrig hverken indhentet eller foretaget iht. Gældende regler i sager om autorisation af osteopater igennem 7 år. Det skyldes at autorisationsgrundlaget fortsat mangler. Derfor er der risiko for at samtlige afgørelser om autorisation af osteopater er ugyldige. Den pligtmæssige vurdering som kræves i anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4 er den lovpligtige vurdering af ansøgernes uddannelseskvalifikationer der skal foretages iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. Det er jf. §3 en "sammenligning af de slutkompetencer, som henholdsvis de udenlandske og de danske uddannelseskvalifikationer er udtryk for."

Den pligtmæssige slutkompetencevurdering er den vurdering der er "nødvendigt med henblik på at klarlægge eventuelle substantielle forskelle i forhold til den krævede nationale uddannelse i overensstemmelse med artikel 14." som der står i EU anerkendelsesdirektiv bilag VII punkt 1b. Den "krævede nationale uddannelse" findes ikke da osteopatudannelsen ikke er blevet lovreguleret eller anerkendt.

Når vurdering ikke foretages kan der ikke træffes afgørelse efter anerkendelsesloven. Styrelsens for Patientsikkerhed hævder den 23 maj 2025 i afslag på aktindsigt i den pligtmæssige vurdering, at de er fritaget fra anerkendelsesbekendtgørelsen §2 stk. 4 og har været det siden sommeren 2021 (før ministersvaret fra 2022). **Det oplyste er falsum og strider med det som Sundhedsministeren oplyste Folketinget om i svar på spørgsmål 173 stillet af UFU Alm. del.** Ministeren oplyste til folketinget, at Styrelsen altid foretager en slutkompetencevurdering i de individuelle sager. Men det gør Styrelsen aldrig.

Styrelsen for Patientsikkerheds faste praksis i autorisationsordningen for osteopater er nedfældet i Instruks 7806 som strider med gældende ret samt det som Folketinget har notificeret overfor EU.

"Pligtmæssig vurdering:

Som led i behandlingen af autorisationsansøgninger indhenter de kompetente myndigheder hos Styrelsen for International Uddannelse en vurdering af ansøgerens uddannelseskvalifikationer.

Styrelsen indhenter en faglig udtalelse fra den relevante uddannelsesinstitution, inden styrelsen afgiver vurderingen. De kompetente myndigheder skal følge styrelsens vurdering, for så vidt angår uddannelseskvalifikationer og efter en samlet vurdering af uddannelseskvalifikationer og den eventuelle relevante erhvervserfaring, træffer den kompetentemyndighed den endelige afgørelse om autorisation"

Og

"Anerkendelsesdirektivet er et bindende retsinstrument, som har til formål at sikre medlemsstaternes statsborgere den traktatfæstede ret til at udøve lovregulerede erhverv som selvstændig eller lønmodtager i den anden medlemsstat end den, hvor de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Det følger af direktivet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke på egen hånd kan vælge hvilket anerkendelsessystem de vil anvende (akademisk eller erhvervsmæssigt anerkendelsessystem), når de behandler autorisationsansøgninger, som er omfattet af direktivet."

Kilde: Folketingets besvarelse til Hr. Malcolm Harbour, Formand for Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Europa Parlamentet d. 27. sep. 2010 i forbindelse med besvarelse af spørgeskemaet vedrørende de danske erfaringer med implementeringen af direktivet 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Side 7 og 11.

EU anerkendelsesdirektiv er forkert implementeret.

Uddannelsesinstitution (den kompetente myndighed) som skal være bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser, er ikke blevet bemyndiget. Og ingen kan bemyndiges fordi osteopatuddannelsen ikke er blevet lovreguleret (i strid med EU anerkendelsesdirektiv, bl.a. artikel 3 litra e, og Bilag VII punkt 1b), hvorfor den kompetente myndighed som anerkendelsesloven og EU anerkendelsesdirektiv Artikel 56,3 med senere ændringer forudsætter ikke findes.

"The obligation to designate the competent authorities, which exists in the law as it stands, also applies to those authorities responsible for issuing the relevant documents. General system and sectoral: the extension of this obligation to designate to include the authorities responsible for issuing the documents is new and must be implemented. Recognition of professional experience: the law as it stands is maintained."

Kilde, punkt 3 i UFM's vejledning om korrekt implementering af direktivet: <https://ufm.dk/uddannelse/anerkendelse-og-dokumentation/guide-til-anerkendelse/kompetente-myndigheder/spm-svar>

Osteopati er ikke et lovreguleret erhverv jf. definitionen.

Anerkendelsesloven ratificerer EU anerkendelsesdirektiv. Anerkendelseslovens grundlæggende forudsætninger er ikke opfyldt. 1. Den kompetente myndighed der skal være *"bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser"* findes ikke. (Lovkravet der en ratificering af EU anerkendelsesdirektiv artikel 56,3 og de senere ændringer der skal implementeres). 2. Den krævede nationale uddannelse findes heller ikke. 3. De krævede bestemte kvalifikationer der skal udgøre objektet for anerkendelse (den faglige norm for den osteopatiske uddannelse og profession), er ikke defineret hverken direkte eller indirekte (i strid med direktivets Artikel 3 litra a). Osteopati er ikke et lovreguleret erhverv jf. definitionen.

Autorisationslovens grundlæggende forudsætninger er ikke opfyldt.

Der findes ikke regler (§15 Stk. 1) om den tilsvarende danske grunduddannelse (§2 Stk. 1) som §70b er underlagt. Der findes ingen uddannelsesinstitution der kan træffe afgørelse efter disse regler (§15 Stk. 2) **Der kan derfor ikke meddeles autorisation efter lovens bestemmelser med gyldig hjemmel jf. §15.** BEK nr 981 af 28/06/2018 har ikke hjemmel i hverken autorisationslovens §15 (Regler om uddannelse af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov,) eller national uddannelseslovgivning = den er en del af de danske uddannelsessystem. Den kan derfor ikke danne grundlag for meddelelse af autorisation.

Legalitetsprincippet er ikke overholdt.

Autorisationslovens formål kan ikke opnås når den pligtmæssige vurdering af ansøgernes uddannelseskvalifikationer ikke foretages, da man derved ikke sikrer at en autoriseret har de rette kvalifikationer i tilstrækkeligt omfang. De penge der er afsat til den eksterne pligtmæssige vurdering på finansloven bruges i stedet på at varetage private erhvervsdrivendes interesser (møder med interessenter hvis ord og ønsker erstatter gældende ret i strid med regler om inhabilitet). Manglende overholdelse af EU-retten, herunder proportionalitetsprincippet kan aktivere myndighedernes EU-retlige erstatningspligt.

Vh. Janne Egede Høyrup

Uddannet Osteopat D.O. ved International Academy of Osteopathy.

Whistleblower & tidligere insider i den juridiske person (kartel) som råder Styrelsen for Patientsikkerhed.